

[Indenrigsministeren.]

beskattes, maa Tanken vel være den, at man ligesom har villet sige, at Opholdskommunen skal indtil en vis Grænse ikke alene have hele den Skatteindtægt, der flyder af de laveste Skatteyderes Indkomster, men ogsaa den Købeevne, som følger dermed.

Efter min Opfattelse er Tankegangen i begge disse to Bestemmelser helt ud rigtig, men derfor behøver Bestemmelserne ikke at være det. Det afhænger af, om de Tal, man har sat ind i Loven, har den rigtige Størrelse, og jeg siger her for mit Vedkommende, at jeg ikke er af den Opfattelse — hvad jeg for øvrigt ogsaa havde Lejlighed til i 1937 at give Udtryk for —, at disse Tal er de helt rigtige; jeg mente allerede paa det Tidspunkt, at de faktisk var for lave, og det gjaldt navnlig for de 3 000 Kr.s Vedkommende. Og saa maa det jo yderligere siges, at hvis det var Tilfældet dengang, saa er det i endnu højere Grad Tilfældet nu, idet Prisstigningen har medført, at de enkelte Indkomster i Penge er steget betydeligt, uden at man vel derfor kan sige, at de paagældende reelt har mere i Indkomst, i alt Fald har deres Indkomst ikke større Købekraft. I det hele taget ligger det saadan, at paa Grund af Prisstigningen er en Mængde Mennesker, som man aldrig havde tænkt sig at erhvervsbeskatte, kommet ind under Erhvervsbeskatningen. Det kan modvirkes dels ved at forhøje de 1 000 Kr., dels ved at forhøje de 3 000 — eller 4 000 Kr., som der er Tale om for Københavns Vedkommende. Ved at forhøje de sidste Beløb, vilde man tillige opnaa dette, som er rimeligt, at Opholdskommunen indtil en vis Grænse beholder Skatteyderens fulde baade Skatte- og Købeevne.

Men hvis man er enig i den Betragtning, at nogen Forhøjelse vil være rimelig, saa er Spørgsmaalet naturligvis derefter: hvor megen Forhøjelse skal der saa til, for at det rimelige kan opnaas? Dér har man været inde paa den Tanke, ved jeg, at man simpelt hen kunde pristalregulere disse Satsler, regne ud, hvor meget Pristallet er steget fra 1937, da de blev fastlagt, og indtil nu, 1946. Jeg har ikke noget Tal for, hvor højt de saa skulde op netop i Aar, men Statistisk Departement har foretaget en Beregning for 1945, og efter den skulde de

to nævnte Tal forhøjes med 50 pCt., altsaa henholdsvis fra 1 000 til 1 500 Kr. og fra 3 000 til 4 500 Kr. Det vilde have været rigtigt og fornuftigt at have gjort det, og jeg vilde i og for sig ikke være betænkelig ved at sætte en Slags Pristalsregulering ind i Loven, men Forudsætningen for, at det er rigtigt at vælge disse to Tal, 1 500 og 4 500 Kr., maa naturligvis være, at Udgangspunktet, 1937-Tallene, har været rigtige, og som jeg sagde før, er det min Opfattelse, at dengang var begge Tallene for lave. Derfor tror jeg, at hvis man skal til at ændre ved Loven, saa har Forslagsstillerne Ret i, at man maa gaa noget højere. Om saa de Tal, Forslagsstillerne har valgt, nemlig henholdsvis 2 000 og 6 000 eller 7 000 Kr., er de helt rigtige, det er jeg ikke i Stand til at sige paa nuværende Tidspunkt.

Jeg mener at have forstaaet paa Forslagsstillerne, at de venter, at Forslaget skal behandles i et Udvalg; dér maa man naturligvis drøfte, hvad der kan siges at være det mest rimelige, og en saadan Drøftelse deltager jeg gerne i. Jeg gør opmærksom paa, at man samtidig med, at man drøfter dette Spørgsmaal, naturligvis — saaledes som ogsaa Ordføreren for Forslagsstillerne gjorde opmærksom paa, da han forelagde Forslaget her — maa drøfte, om ikke der skal gennemføres Ændringer i §§ 27 og 28. Jeg er for min Part fuldkommen enig i, at saadanne Ændringer maa og skal til, hvis man skal holde den Linie, som findes i Loven, den, som er Lovens Hensigt og Mening, og den har jeg aldrig nogen Sinde villet underkende. Jeg tror nemlig, at selve Ideen i Loven er rigtig nok.

Saa er Spørgsmaalet, hvis man skal have disse Ændringer med, om det kan lykkes at gennemføre denne Lovgivning, saa den faar Virkning for indeværende Skatteaar. Jeg er ikke helt sikker paa, at det kan lade sig gøre, men naturligvis, ogsaa det kan man drøfte i det kommende Udvalg.

Jeg kunde godt sige adskilligt andet om Erhvervsbeskatningen, men jeg finder det rigtigst, at man holder sig til det, der her foreligger, og saa i øvrigt afventer, hvilket Resultat den længe siddende Skattekommission, som formentlig efterhaanden maa være kommet til Live, naar frem til ogsaa paa dette Omraade. Jeg har altsaa